

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 22. szám

1953. december 8

Ára 40 fillér

*Az ifjúság a mi népünk számottevő, lelkes, harcra kész rétege. És a pártvezetőknek, a kommunis-
táknak arra kell nevelniök az ifjúságot, hogy az első
sorokban küzdjön a Központi Vezetőség határozatainak
végrehajtásáért.*

(Szabad Nép december 4. vezércikkéből)

Vizsgák előtti feladataink

Az egyetemen és főiskolán ebben az oktatási félévben az oktatónyelvi munka tartalmában újabb komoly előrehaladás történt. Egyetemi és főiskolai oktatónk többsége mindinkább felismeri azt, hogy ha jól akar oktatni, nem szigetelheti el magát a társadalomtól, nem lehet közömbös annak célkitűzéseivel szemben, tárogatnia kell azt tudatosan és tevékenyen. Az oktatónk a dialektikus materializmus alapján állva mindjobban feltárja mind a természet, mind pedig a társadalom összefüggéseit. Így törekszik képessé tenni a hallgatókat arra, hogy ne csak szűk szakterületükön dolgozhassanak, hanem tájékozódni tudjanak a természet és társadalom jelenségei között és aktív tényezői legyenek szocializmusú formáló életünknek.

Eredményeink mellett még meglévő hiányosságaink kiküszöböléséhez nyújt nagy segítséget pártunk Központi Vezetőségének júniusi, illetve októberi határozata. Egyik legnagyobb hiányossága oktatónyelvünknek talán az, hogy a minőség terén nem tartottunk kellő lépést a népgazdaság, a kultúra megnövekedett igényeivel.

A minőség fejlesztésében alapvető felsőoktatásunk politikai-erkölcsi nevelőmunkájának megjavítása. Ennek a munkának hatható-sabb eszközei a szilárdan marxista alapon álló előadások, melyek a dialektikus materializmus szellemében tárgyalják a természet és társadalom alapvető törvényeit, feltárják az összefüggéseket, megmutatják az elmélet és gyakorlat kölcsönhatását. A szocialista társadalomban politikailag képzett, önálló gondolkodású, fegyverrel és szakemberekre van szükség, akik alkotóan tudják felhasználni a tanultakat. Olyan szakembereket kell képeznünk, akik tudományos ismereteiket önállóan tudják alkalmazni munkaterületükön, akik a fervesz munkát nem tehernek, hanem életvitelszerűséget érzik, akik nemcsak akkor dolgoznak jól, ha az ellenőrzéstől félnék, akik nem elégszének meg az átlaggal, hanem átlagon felüli eredményekre törekszenek.

Már ebben a tanévben megkezdjük a fokozott önállóságra és az átlagon felüli teljesítményre való nevelést. Ezt a vizsgák előtt kellő irányítással ugyan, de érvényesíteni kell. Nem szabad elhanyagolni a gyengébb hallgatókkal való foglalkozást, de az agyontömögő módszer sem helyes, mert elveszi a hallgatók önállóságát, nem nyújt igazi segítséget. A nem tudás okát fedjük fel, adjunk még a vizsgák előtt módot ennek felszámolására, s ha az ok a hallgatók hanyagsága, akkor a legszigorúbban bíráljuk el őket. A cél az, hogy a hibát megelőzzük, ne pedig elkenődzzük.

Vizsgák előtt fontos feladatunk, hogy az oktatók fokozottabb mértékben támaszkodjanak a hallgatók széles tömegeire, hallgassák meg észrevételeiket, javaslataikat. Sok egészséges javaslat, észrevétel született így, melynek segítségével a hátralévő munkát megkönnyíthetjük. A tanszékek szervezzék meg a rendszeres segítségnyújtást és ha a hallgatók az anyag valamely részét nem értik eléggé és hozzájuk fordulnak tanácsért, segítsék őket. El kell érni azt, hogy a hallgatók fel is keressék a tanszékeket, nehézségeiket őszintén meg merjék mondani. Olyan légkört kell teremteni, mely hozzásegíti hallgatóinkat problémáik megoldásához. Ugyanakkor arra kell törekedni, hogy ez a segítség ne menjen a hallgatók munkájának rovására. A tanszékek, a Tanulmányi Osztály, a párt- és DISZ-szervezet mérjék fel, melyek a legfontosabb teendők az egyes területeken a vizsgák előkészítésére, hol van szükség a legnagyobb segítségre. Ha azt tapasztalják, hogy az

egy-egy szakcsoportoknál a hallgatók csak az egyik szakterülettel foglalkoznak megfelelően, akkor be kell láttatni velük a többi tárgyak jelentőségét és oda kell hatni közös erővel, hogy vizsgák előtt az általuk elhanyagolt tárgyakkal is intenzíven foglalkozzanak.

Adjunk rendszeres segítséget az anyag ismétléséhez, a tanulási idő jó kihasználásához. A vizsgabizottságok vegyék fel a kapcsolatot a hallgatókkal, szervezzék meg a tanulás rendszeres ellenőrzését, népszerűsítsék az egyes tanszékek jó módszereit és a vizsgaelőkészítésnél tapasztalt hibák kijavítására adjanak konkrét javaslatokat. Mérjék fel az egyes intézetekben, hogy az egyes szaktárgyakból milyen mértékű vizsgaelőkészítés szükséges, foglalkozzék faliújság a vizsgák előtti feladatokkal, mozgósítsa hallgatóinkat az egyéni és a csoportos konzultációkra. Végezzon széleskörű felvilágosító munkát a DISZ a folyamatos tanulás és a vizsgákra való jó felkészülés terén.

Az alsóbb évfolyamok csoporttervezetein, amelyeken a vizsgákra való felkészülést beszéljük meg, vegyenek részt a felsőbb-éves hallgatók is és adjanak jó tanácsokat nekik. Mondják el, melyek azok a módszerek, amelyekkel az egyes tárgyak tanulását alaposabbá lehet tenni, hogyan tanuljanak, ha azt akarják, hogy ne fáradjanak ki, segítsenek a tanulás megszervezésében és az idő jó kihasználásában. Végezzenek agitációs munkát a jó tanulás érdekében.

A DISZ-vezetőségnek is ez a legközelebbi soronkövetkező feladata. Figyeljék nagyobb gondval, különösen a gyengébb hallgatók tanulását, a jobbkat pedig adjanak segítséget a gyengébbeknek, hogy így ezek is jól felkészülhessenek az elkövetkezendő vizsgákra.

Az oktatónyelvi tanácsulások behatóan foglalkozzanak a vizsgák előtti feladatokkal. Hozzanak határozatot, hogy az egyes intézetek, tanszékek a hátralévő időben mily módon tudnak segítséget nyújtani hallgatóinknak a vizsgákra való jó felkészülés érdekében. Gondoskodjanak arról, hogy a hallgatók folyamatos ellenőrzése megtörténjen.

Ne feledkezzünk meg azonban arról, hogy a pártszervezet és a DISZ segítségével nélkül ezt a feladatot sikeresen megoldani nem tudjuk. Biztosítani kell, hogy a tanszékek a párt- és tömegszervezetek a kölcsönös kapcsolatot fenntartsák, mert ez a maximális segítségnyújtás előfeltétele.

A kollégiumban biztosítani kell a hallgatók nyugodt tanulását, a vizsgák előtti feladatukat. Megfelelő számú tanulószoba, az ottani rend, fegyelem és csend megkövetelése nagyban hozzájárul a vizsgák sikeréhez. Nem szabad megengedni azt, hogy a hallgatók az esti órákban indokolatlanul kimaradjanak. Foglalkozzanak a diákotthonokban is a vizsgák előtti feladatokkal és azaz, hogy a kollégium hogyan tudja ezt legjobban biztosítani. Ellenőrizzék egymás tanulását és a hanyagokkal, nemtörődömökkel, a tanulni nem akarókkal szemben a kollégiumi vezetők lépjenek fel a legerélyesebben. A kollégiumi munkát ellenőrzik az egyetem és főiskola tanárai is és adjanak ott is segítséget hallgatóink tanulásához.

Az egyetem és főiskola vezetői oktatóit egyaránt felelősek vagyunk azért, hogy pártunk iránymutatását követve hallgatóinkat hozzásegítsük ahhoz, hogy az elkövetkezendő vizsgákra a kívánt eredményt elérjék. Ez azonban nemcsak rajtunk, hanem hallgatóinkon is múlik, mert csak közös erővel tudunk az előttünk álló feladatoknak eleget tenni.

Fokozott munkával előre a vizsgák előtti feladataink maradéktalan végrehajtásáért!

Lerner Károly

Az Egyetemi Pártválasztmány ülése

A Központi Vezetőség október 31-i határozata megállapítja, hogy: "A júniusi kibővített ülés határozata nyomán javult a pártban belüli demokrácia. Fejlődött a párt alapszervezeteiben és a vezető párt-
szervezetekben a bírálat és önbírálat, szélesedett az alulról jövő bírálat. Csökkent a személyi kultusz, amely összeegyeztethetetlen a marxizmus-leninizmus szellemével. Kezd kialakulni a pártszervezetekben és a párt-
szervezetekben a kollektív vezetés. Megnövekedett a taggyűlések, valamint a választmányok szerepe és tekintélye. Növekedett a párttagság aktivitása a pártéletben."

E megállapítás a kibővített pártválasztmányi ülés tanulsága szerint az egyetemi és főiskolai pártmunkára is vonatkozik.

Tükrözze ezt a Lerner Károly elvtárs által előadott pártbizottsági beszámoló is, mely megállapította, hogy az alapszervezetekben kezd kialakulni a vezetőség valamennyi tagjának aktivitálódása alapján az az egyedül helyes vezetési módszer, hogy a felmerülő politikai kérdéseket közösen vitatják meg és

a vezetőség kollektívája hozza a határozatokat és közösen dolgozik azok megvalósításáért. A pártdemokrácia megszilárdulását mutatja az a tény is, hogy a taggyűlések színvonala az utóbbi időben emelkedett; a párttagok a bíráló megjegyzéseiket a szociális kérdésekre, az egyetemi oktatási rendszer, valamint a politikai munka kérdéseire vonatkozóan egyaránt megteszik.

A KV határozatainak végrehajtása területén azonban még csak az első lépéseket tettük meg, a pártmunka és az egész politikai munka gyökeres megjavítása terén még sok a tennivaló. A beszámoló és a vita azt mutatta, hogy a pártbizottság és az alapszervezet nem vizsgálták felül mélyrehatóan egész eddigi tevékenységüket abból a szempontból, hogy a párt KV-nek határozata mit jelent értelmiségi politikánkban,

nem dolgozták fel kellően sem a júniusi 27-28-i, sem az október 31-i határozatokat.

Nem történt meg például annak felfedezése sem, hogy a legutóbbi pártválasztmánnyal kapcsolatban párttagságunk körében, valamint a párt- és tömegszervezetekben milyen problémák merültek fel, amelyekre pártszervezetek választ kell adniuk. Ebből következett, hogy a párt- és tömegszervezetek között végzett felvilágosító-agitációs munka elégtelen volt.

Nem került eddig megvitatásra kellően az egyetemi oktatási rendszer, az eddig alkalmazott pedagógiai elvek kérdése, stb.

A beszámoló szólt arról, hogy a PB még mindig nem teljes. Ez egyik oka annak, hogy gyakran nem tud alapos, széleskörű, megfontolt munkát végezni, az alapszervezetek nem tudnak kellő segítséget nyújtani; egyes személyi kérdésekben a PB nem tudja álláspontját a szükséges erővel képviselni. Lerner elvtárs, valamint több hozzászóló, így Krajčík és Mikó elvtársak szerint e kérdésekben felelősség terheli a felsőbb pártszervezeteket is.

Elhanyagoltuk a külső, városi és megyei kérdéseket is. Így például azt a kérdést, hogy az egyetem milyen segítséget tud nyújtani a mezőgazdaságnak, nemzetgazdaságunk azon részének, amelyről az adott viszonyok között egész továbbhaladásunk függ.

E téren a TTK, valamint a jogi kar jelentős kezdeményező lépéseket tett.

A mezőgazdaság kérdéseivel az egyetemen abból a szempontból is kell foglalkoznunk, hogy az egyetemi hallgatóknak, főleg parasztszármazású hallgatóinknak ezen a vonalon felmerülő kérdéseire feleletet adjunk.

A PB beszámolója az ideológiai, elméleti munka kezdeti megjavulására mutatott rá, amit a "Szegedi Egyetem" hasábjain, valamint a marxista-leninista előadások színvonalának emelkedésében lehet megfigyelni. A PB véleménye sze-

rint javulás észlelhető abból a szempontból is, hogy az egyetemi tanszemélyzet szívesen, örömmel és érdeklődéssel vesz részt az állami ideológiai oktatásban.

Nagyon káros jelenségnek kell tartanunk azonban, hogy a Bölcsészkaron és a Jogi karon a legutóbbi konferenciát nem lehetett megtartani a hiányos megjelenés miatt vagy hogy a TTK-n két konferenciavetület közül egyik sem tartotta meg a konferenciát egyéb elfoglaltsága miatt.

A beszámoló kiemelte, hogy a párttagság sokkal merészebben bírálja a vezetést, mint eddig tette, a hallgatók nyíltan felvetik nehézségeiket és kritizálják a gyengébb előadásokat. Kezd elcsoszlani a bizalmatlanság légköre.

Ez azt jelenti, hogy erősödik a párt kapcsolata a tömegekkel. A Pártbizottság beszámolója azonban figyelmeztet arra, hogy az eddigi eredményekkel nem lehetünk megelégedve, másrészt, hogy káros jelenségek is mutatkoznak.

Egyes párttagok, sőt funkcionáriusok hibásan értelmezik a pártdemokráciát és előfordul, hogy semmibe veszik a pártfegyelmet, feladatunknak nem tesznek eleget, nem hajtják végre a felsőbb pártszervezet utasításait. Egyes elvtársakban meglazult a kommunista kötelességérzet. Nem elégséges a bírálat és önbírálat szelleme egyes intézetekben és a gazdasági szerveknél.

Fő hiba azonban a bírálat szellemének további kiterjesztésének szempontjából az, hogy a legtöbb bíráló szó, ami az utóbbi időben az egyetemen elhangzott, pusztán kiáltó szó maradt.

Nem követte a bírálókat a kifogások hibák kijavítása.

A hozzászólók egész sora mutatott rá arra, hogy mennyire így áll ez például a szociális kérdések esetében. Ennek megoldása nélkül nem tudunk előre jutni. Ilyen a menza megjavítása, amiről már rengeteg szó esett, de ennél alig történt több. Ahogyan Herczeg elvtárs kifejtette, a Megyei Tanács rossz áruellátása és a szegedi közellátás hibái ellen nem tudnak eredményesen harcolni. Farkas elvtárs, a menza vezetője is a példák egész sorát ismertette arra vonatkozóan, hogy a menza néha kénytelen rossz, romlott nyersanyagot átvenni, amiből a legjobb akarat mellett sem lehet izletes ételt készíteni.

Novák, Szegvári és különösen Fotka elvtárs vetették fel, hogy egyes klinikákon fogyatékos az ott dolgozó elvtársak egészségvédelmének biztosítása, például nincs elegendő mosdó, nincs ebédlő, a Törvényszéki Bonctanon a hullaszállítás lift használhatatlansága a dolgozók egészségére nézve is veszélyes. Emellett az alacsonyabb fizetési kategóriákban lévő dolgozók komoly nehézséggel küzdenek, s ezt is rendezni kell. Súlyos nehézségei vannak a fiatalabb tanszemélyzeti tagoknak is, főleg a lakáskérdés megoldatlansága miatt.

Hogyan készül csoportunk a félévi vizsgákra

A vizsgák határköveteket jelentenek az egyetemi ifjúság életében, vagy más kifejezéssel élve, a vizsgák a mi aratásunk, ahol számot adunk tudásunkról, évközben kifejtett munkánkról.

Most ismét közeledünk azokhoz a napokhoz, mikor félévi munkánkról számot kell adnunk.

Ha a folyamatos tanulás bizonyos fokú hiányából származó hátrányok mellett még azt is figyelembe vesszük, hogy egyéves tárgyakból kell vizsgáznunk, akkor okvetlenül arra a megállapításra jutunk, hogy csoportunk komoly erőpróba előtt áll.

Mindezek ellenére örömmel kell megállapítanom, hogy a csoportjelkeseink közül a vizsgákra. A felmerülő nehézségek nem meghátrálásra, ellenkezőleg, fokozottabb munkára serkentik csoportunk minden egyes tagját.

Itt kell megemlékezni arról a lelkes munkáról, amelyet évfolyamunk egyes tagjai a DISZ és a

att. Ebben, mint Herczeg elvtárs megállapította, elsősorban a Városi Tanács a hibás, amely már több alkalommal megette, hogy egyetemi dolgozókhoz szóló lakáskiutalást utólag hatálytalanított. Több egyetemi oktatónk kénytelen családjától külön élni emiatt.

Nem tettünk meg mindent azoknak a kritikai szempontoknak széleskörű megvizsgálására és továbbjuttatására érdekében sem, melyek a hallgatók és a tanszemélyzet túlterhelésére vonatkoznak.

A tömegeket való kapcsolat megszilárdítása érdekében Fonód elvtárs, a Megyei Pártbizottság képviselője hangsúlyozta a népnevelőmunka minőségi megjavításának szükségességét, amit mindeztől az egyetemi PB és az alapszervezet is lebecsültek. Beszélte emellett a felsőbb szervek és különösen a Megyei PB mulasztásairól az egyetemi és főiskolai munkával kapcsolatban. Ez abból fakadt, hogy bizonyos kérdések jelentőségét a Megyei PB nem ismerte fel kellő időben. Igéretet tett arra, hogy a menza ügyében a Megyei PB gyökeres intézkedéseket fog tenni és nagyobb támogatást nyújt az állami ideológiai oktatáshoz.

Az elvtársak beszéltek még arról a káros gyakorlatról is, hogy a kultúrterületen meglehetősen anarchia mutatkozik. A pártválasztmány kifejezésre juttatta azt az óhaját, hogy az egyetemen végre lehetőséget kell teremteni a magasszínű sportolásra.

A pártválasztmány kibővített ülése alkalmas volt arra, hogy az egyetemünkön és főiskolánkon folyó munka sok égető kérdését felvessze, s előbbre segítse a PB-t, valamint az alapszervezeteket a párt júniusi és október 31-i határozatainak megvalósítása útján.

Nem foglalkozott a pártválasztmány az eddig felsoroltak mellett a tömegszervezetek, elsősorban a DISZ munkájával.

A párt júniusi és október 31-i határozatainak megvalósítására vonatkozóan a Pártválasztmány több konkrét javaslatot fogadott el, amelyek főleg a sürgős szervezeti és szociális problémákra vonatkoznak.

Azon kell lennünk, hogy a megkezdett helyes irányban bátrabban, önállóbban és kezdeményezően haladjunk tovább, lássuk meg és oldjuk meg dolgozóink és hallgatóink problémáit.

A kormányprogram végrehajtásának sikere mindannyiunkon múlik. Vezetők a hibákat meglátva mind oktatási, mind gazdasági vonalon tevékenyen népszerű és pártunk előtti felelősséggel, erejüket nem kímélve kezdjenek hozzá a hibák kijavításához, mert sok hiányt helyileg fel lehet és fel kell számolni rövid idő alatt.

Mélyítsük el és tegyük színvonalosabbá propagandát és agitációs-tevékenységünket, hogy ezáltal tovább növekedjenek egyetemi oktatóink és hallgatóink bizalma a párt iránt,

Szatmári Károly